

tion har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme er omfattet af bestemmelser om tavshedspligt.

Det fremgår af direktivets art. 65, stk. 2, at hvis alle betingelserne i betalernes rammeaftale er opfyldt, må betalernes udbyder ikke afvise at gennemføre en autoriseret betalingsordre, uanset om betalingsordren iværksættes af en betaler, med mindre det er forbudt i henhold til anden relevant fællesskabslovgivning eller national lovgivning. Tilsvarende gælder, hvis betalingsordren iværksættes via en betalingsmodtager. Da dette allerede følger af almindelige aftaleretlige regler, er det ikke fundet nødvendigt at indsætte en særlig bestemmelse herom i lovforslaget.

En betalingsordre, som er blevet afvist, anses ikke for modtaget i forhold til reglerne om ansvar i forbindelse med tab som følge af manglende eller mangelfuld gennemførelse af betalingstransaktionen i forslaget § 69 og om gennemførelsested i forslaget § 75.

Efter forslaget til *stk. 2* er det en betingelse, at underretningen om afvisning af en betalingsordre, jf. stk. 1, sker inden for de frister, der er fastsat i medfør af § 75, stk. 1–4.

Udbyderen skal foretage underretningen snarest muligt eller stille den til rådighed på en aftalt måde og under alle omstændigheder inden for de frister, der fremgår af § 75.

Efter forslaget til *stk. 3* kan rammeaftalen indeholde en bestemmelse om, at udbyderen kan kræve betaling for underretningen, hvis afvisningen er objektivt begrundet. Gebyret skal i givet fald være passende og stå i et rimeligt forhold til udbyderens omkostninger, jf. forslaget § 66.

Det foreslås i *stk. 4*, at stk. 1–3 ikke finder anvendelse, hvis der er tale om mikrobetalingsinstrumenter, som defineret i § 6, nr. 11, hvis den manglende gennemførelse tydeligt fremgår af den konkrete sammenhæng.

Forslaget til § 72 gennemfører art. 65, stk. 1 og art. 53, stk. 1, litra c.

Til § 73

Det foreslås i *stk. 1*, at en betalingsordre ikke kan tilbagekaldes efter, at den er modtaget af betalernes udbyder, jf. § 71, stk. 1, med mindre andet følger af stk. 2–5.

Et konkret eksempel er, at en betaler har godkendt en betalingsordre i sin bank ved sin underskrift eller i sin netbank for eksempel ved anvendelse af kode.

Det foreslås i *stk. 2*, at en betalingsordre iværksat af eller via betalingsmodtageren, ikke kan tilbagekaldes efter, at betaleren har afgivet sin betalingsordre eller

meddelt sit samtykke til gennemførelse af betalingstransaktionen til betalingsmodtageren.

Et konkret eksempel på, at betaler har meddelt sit samtykke er, at betaler har godkendt en betalingsordre i en detailforretning ved brug af pinkode.

Efter forslaget til *stk. 3* kan en betalingsordre i forbindelse med direkte debitering tilbagekaldes senest ved slutningen af arbejdsdagen før den aftalte dato for debitering, uden at dette måtte berøre retten til tilbagebetaling. Det kan aftales, at hvis tilbagekaldelse modtages så tæt på arbejdsdagens afslutning, at gennemførelse af betalingsordren ikke kan aflyses, tilbageføres betalingen. Betalingservice er et eksempel på direkte debitering.

Efter forslaget *stk. 4* kan betalingsordrer, der er omfattet af § 71, stk. 2, dvs. betalingsordrer, der først skal gennemføres nogen tid efter, at ordren er afgivet, tilbagekaldes senest ved slutningen af arbejdsdagen før den aftalte dato.

Det foreslås i *stk. 5*, at stk. 1–4 kan fraviges ved aftale mellem brugeren og udbyderen. Det foreslås desuden, at de i stk. 2 og 3 omhandlende tilfælde også kræver betalingsmodtagerens samtykke. Hvis det er aftalt i rammeaftalen, kan udbyderen kræve betaling for tilbagekaldelsen.

Som eksempel kan nævnes direkte debitering for eksempel gennem PBS' produkt Betalingservice. Hvis betaleren ønsker, at tilbagekalde enkelte betalinger, fremgår det af aftalen med PBS, at det skal ske senest den 7. i betalingsmåneden. Hvis betalingen allerede er gennemført, tilbageføres beløbet til debitors konto. Selvom det er udgangspunktet for at kunne tilbagekalde direkte debiteringer, jf. forslaget § 73, stk. 3, at tilbagekaldelse skal kunne ske senest ved afslutningen af arbejdsdagen før den aftalte dato for debiteringen, er Betalingservice et eksempel på en fravigelse af denne regel. Betalingsmodtagerne må gennem tilslutning til dette system anses for at have givet deres samtykke til at fravige § 73, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 6*, at det i forbindelse med mikrobetalingsinstrumenter uanset stk. 1–5 kan aftales, at betaleren ikke kan tilbagekalde betalingsordren efter at have afgivet sin betalingsordre eller meddelt sit samtykke til at gennemføre betalingstransaktionen til betalingsmodtageren.

Forslaget til § 73 gennemfører direktivets art. 66 og art. 53, stk. 1, litra d.

Til § 74

Det foreslåede *stk. 1* bygger på en videreførelse af principperne i pkt. 5 i Forbrugerombudsmandens Retningslinjer vedrørende fjernsalg m.v. i betalingssysteme-